

510**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 19 kwietnia 2007 r.

**w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych
oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne**

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób i tryb organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych, jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne poniesionych w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego, treść wniosku o organizowanie robót publicznych, prac interwencyjnych oraz tryb i warunki zawieranych umów z uprawnionymi pracodawcami.

§ 2. Prace interwencyjne i roboty publiczne mogą być organizowane przez pracodawcę, jeżeli innym podmiotom gospodarczym realizującym takie same zadania jak wykonywane u tego pracodawcy przez skierowanych bezrobotnych w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych nie zagraża z tego powodu likwidacja lub upadłość.

§ 3. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane przez pracodawcę, jeżeli znajduje się on w stanie likwidacji lub upadłości.

§ 4. Prace interwencyjne nie mogą być organizowane przez pracodawców będących:

- 1) partiami lub organizacjami politycznymi;
- 2) posłami lub senatorami na potrzeby biur poselsko-senatorskich;
- 3) organizacjami związków zawodowych, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy związkowych biur pracy oraz klubów pracy;

4) organizacjami pracodawców, z wyjątkiem upoważnionych do prowadzenia pośrednictwa pracy biur oraz klubów pracy;

5) urzędami naczelnymi i centralnymi organów administracji państwowej;

6) kościołami lub związkami wyznaniowymi;

7) przedstawicielstwami państw obcych.

§ 5. Organizator robót publicznych może wskazać pracodawcę, u którego będą wykonywane roboty publiczne. Do organizatora robót publicznych oraz wskazanego pracodawcy przepis § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. Pracodawca składa wnioski o organizowanie prac interwencyjnych do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce wykonywania prac interwencyjnych lub siedzibę pracodawcy.

2. Organizator robót publicznych składa wnioski o organizowanie robót publicznych do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce wykonywania tych robót.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinien zawierać:

- 1) nazwę pracodawcy ubiegającego się o organizowanie prac interwencyjnych lub organizatora robót publicznych, adres siedziby i miejsce prowadzenia działalności;
- 2) numer identyfikacji nadany w krajowym rejestrze podmiotów gospodarki narodowej REGON;
- 3) numer identyfikacji podatkowej NIP;
- 4) oznaczenie formy organizacyjno-prawnej prowadzonej działalności;
- 5) liczbę bezrobotnych proponowanych do zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz okres zatrudnienia;
- 6) miejsce i rodzaj prac, które mają być wykonywane przez skierowanych bezrobotnych, niezbędne lub pożądane kwalifikacje i inne wymogi;

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 marca 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 38, poz. 243).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788 i Nr 164, poz. 1366 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043, Nr 149, poz. 1074, Nr 158, poz. 1121 i Nr 217, poz. 1588.

7) wysokość proponowanego wynagrodzenia dla skierowanych bezrobotnych oraz wnioskowaną wysokość refundowanych wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych;

8) w przypadku gdy organizator robót publicznych nie będzie jednocześnie pracodawcą dla skierowanych bezrobotnych wskazanie pracodawcy oraz adresu jego siedziby i miejsca prowadzenia działalności.

4. Pracodawca, o którym mowa w ust. 1, dołącza do wniosku oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w § 3.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do organizatora robót publicznych oraz wskazanego pracodawcy.

6. Starosta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku zawierającego informacje, o których mowa w ust. 3, wraz z oświadczeniem, o którym mowa odpowiednio w ust. 4 i 5, powiadamia wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku i podjętej decyzji.

§ 7. 1. Starosta zawiera z pracodawcą organizującym prace interwencyjne lub organizatorem robót publicznych, lub wskazanym przez organizatora robót publicznych pracodawcą, umowę określającą w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni;
- 2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych;
- 3) terminy i wysokość refundowanych z Funduszu Pracy przez starostę kosztów wynagrodzeń, nagród i składek na ubezpieczenia społeczne;
- 4) obowiązek informowania starosty o wypadkach wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym.

2. W przypadku gdy organizatorowi robót publicznych zostanie przyznana zaliczka ze środków Funduszu Pracy, o której mowa w art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”, umowa powinna określić termin przekazania zaliczki, nie wcześniejszy jednak niż 5 dni przed terminem płatności, na które jest przyznana, umożliwiając terminową wypłatę wynagrodzeń skierowanym bezrobotnym i opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne oraz sposób rozliczenia tej zaliczki.

3. Kwota zaliczki, o której mowa w ust. 2, nie może przekroczyć należnej organizatorowi robót publicznych kwoty podlegających refundacji za dany miesiąc wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych.

§ 8. 1. Umowa o organizowanie prac interwencyjnych albo robót publicznych powinna zawierać zobowiązanie do zwrotu otrzymanej refundacji kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia udostępnienia środków, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty w przypadku:

- 1) niedotrzymania warunków wskazanych w § 14 ust. 1 albo § 17 ust. 2 pkt 3;
- 2) złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia, o którym mowa w § 6 ust. 4 i 5.

2. Jeżeli umowa o organizowanie prac interwencyjnych albo robót publicznych została rozwiązana w trakcie trwania refundacji kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, z uwagi na fakt, iż bezrobotny skierowany przez powiatowy urząd pracy na utworzone stanowisko pracy rozwiązał umowę o pracę z własnej inicjatywy, a brak jest możliwości skierowania innego odpowiedniego bezrobotnego na utworzone miejsce pracy, pracodawca lub organizator robót publicznych lub wskazany przez niego pracodawca, z którym zawarto umowę, nie ma obowiązku zwrotu refundacji kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne otrzymanych za okres do dnia rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wygaśnięcia umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym oraz w przypadku rozwiązania ze skierowanym bezrobotnym umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

4. Umowa o organizowanie prac interwencyjnych może zawierać zobowiązanie do przyznania pracodawcy jednorazowej refundacji, o której mowa w art. 51 ust. 4 ustawy, w wysokości ustalonej w umowie, po spełnieniu warunków określonych w tym przepisie.

5. Pracodawca, u którego skierowani bezrobotni będą wykonywać prace interwencyjne, oraz organizator robót publicznych albo wskazany pracodawca, u którego będą wykonywane roboty publiczne, zawierają z bezrobotnymi umowy o pracę.

§ 9. 1. Umowa, o której mowa w art. 47 ustawy, określa w szczególności:

- 1) liczbę bezrobotnych oraz okres, na jaki zostaną zatrudnieni;
- 2) rodzaj i miejsce wykonywanych prac oraz niezbędne lub pożądane kwalifikacje bezrobotnych;
- 3) termin i wysokość należnej refundacji z Funduszu Pracy;
- 4) obowiązek informowania starosty o wypadkach wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym;
- 5) obowiązek zwrotu wypłaconych kwot refundacji w przypadku wykorzystania środków niezgodnie z umową oraz tryb i termin tego zwrotu.

2. Przepis § 8 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. Pomoc, o której mowa w rozporządzeniu, jest pomocą publiczną na tworzenie nowych miejsc pracy lub rekrutację pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, określoną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia (Dz. Urz. WE L 337 z 13.12.2002, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 4, str. 273, z późn. zm.) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia oraz przepisami w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej.

2. Przepisy § 8 ust. 1 pkt 1 oraz § 10—20, dotyczące pomocy publicznej, mają zastosowanie do beneficjentów pomocy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404), zwanej dalej „ustawą o pomocy publicznej”.

§ 11. 1. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy są ponoszone w okresie 24 miesięcy przez pracodawcę koszty płac nowych pracowników, na które składają się:

- 1) wynagrodzenia brutto oraz
- 2) opłacone od wynagrodzeń obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne.

2. Maksymalna intensywność pomocy brutto udzielana na tworzenie nowych miejsc pracy wynosi:

- 1) 50 % kosztów — na obszarach należących do województw: lubelskiego, podkarpackiego, warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, świętokrzyskiego,

opolskiego, małopolskiego, lubuskiego, łódzkiego, kujawsko-pomorskiego;

- 2) 40 % kosztów — na obszarach należących do województw: pomorskiego, zachodniopomorskiego, dolnośląskiego, wielkopolskiego, śląskiego, a w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. na obszarze należącym do województwa mazowieckiego, z wyłączeniem miasta stołecznego Warszawy;
- 3) 30 % kosztów — na obszarze należącym do miasta stołecznego Warszawy oraz w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. — na obszarze należącym do województwa mazowieckiego.

3. Maksymalną intensywność pomocy udzielanej małym lub średnim przedsiębiorcom, w rozumieniu art. 2 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 141, z późn. zm.), z wyłączeniem prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu, podwyższa się o 20 punktów procentowych brutto w przypadku mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców oraz o 10 punktów procentowych brutto w przypadku średnich przedsiębiorców, w stosunku do maksymalnej intensywności określonej dla poszczególnych obszarów zgodnie z ust. 2.

§ 12. W przypadku pomocy na tworzenie nowych miejsc pracy udział własny beneficjenta pomocy, o którym mowa w ustawie o pomocy publicznej, w kosztach zatrudnienia powinien wynosić co najmniej 25 %. Za udział własny należy rozumieć środki, które nie zostały uzyskane przez pracodawcę w związku z otrzymaną wcześniej pomocą publiczną, w szczególności w formie kredytów preferencyjnych, dopłat do oprocentowania kredytów, gwarancji lub poręczeń udzielonych na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku.

§ 13. 1. Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą na tworzenie nowych miejsc pracy, jeżeli łączna wielkość pomocy nie przekroczy maksymalnych intensywności pomocy, o których mowa w § 11 ust. 2.

2. Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy przyznawana na podstawie rozporządzenia może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do:

- 1) kosztów inwestycji, w związku z którą są tworzone nowe miejsca pracy, jeżeli realizacja tej inwestycji nie została zakończona w momencie utworzenia tych miejsc pracy lub zatrudnienie zostanie utworzone w ciągu 3 lat od dnia zakończenia inwestycji, lub
- 2) kosztów zatrudnienia związanego z tą inwestycją lub w odniesieniu do innego zatrudnienia związanego z tą inwestycją

o ile łączna wielkość pomocy nie przekroczy maksymalnych intensywności pomocy regionalnej na inwestycje.

§ 14. 1. Pomoc na tworzenie nowych miejsc pracy jest udzielana, jeżeli:

- 1) utworzone miejsca pracy stanowi wzrost netto liczby pracowników u danego pracodawcy, w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy;
- 2) pracodawca utrzyma przez okres 3 lat, a w przypadku mikro-, małych i średnich przedsiębiorców przez 2 lata:
 - a) dotychczasowy stan zatrudnienia na poziomie nie niższym niż średnie zatrudnienie z ostatnich 12 miesięcy albo stan zatrudnienia z dnia składania wniosku o pomoc, o ile jest on wyższy od średniego zatrudnienia z ostatnich 12 miesięcy, oraz
 - b) miejsca pracy utworzone w związku z przyznaną refundacją.

2. W przypadku niedotrzymania warunków określonych w ust. 1 zwrot, o którym mowa w § 8 ust. 1, następuje w wysokości proporcjonalnej do okresu, w którym wskazane warunki nie zostały spełnione.

§ 15. Jeżeli pracodawca korzysta jednocześnie z pomocy na nowe inwestycje oraz na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z daną inwestycją, maksymalną dopuszczalną wielkość pomocy oblicza się jako iloczyn dopuszczalnej intensywności, o której mowa w § 11 ust. 2 i 3, i wyższej kwoty kosztów nowej inwestycji albo dwuletnich kosztów pracy nowo zatrudnionych pracowników.

§ 16. Jeżeli utworzenie miejsc pracy jest związane z realizacją dużego projektu inwestycyjnego, w rozumieniu przepisów w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej, pomoc na utworzenie tych miejsc pracy przewidziana w rozporządzeniu łącznie z inną pomocą uzyskaną przez pracodawcę w związku z tym projektem inwestycyjnym nie może przekroczyć maksymalnej wielkości pomocy ustalonej dla tego projektu.

§ 17. 1. Pracodawcy może zostać przyznana pomoc na rekrutację pracownika znajdującego się w szczegól-

nie niekorzystnej sytuacji, o której mowa w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2204/2002 z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana pod następującymi warunkami:

- 1) intensywność pomocy brutto obliczana jako procent kosztów płac, co oznacza koszty wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne, przez jeden rok od dnia zatrudnienia bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, nie przekroczy 50 %;
- 2) gdy rekrutacja nie stanowi wzrostu netto liczby pracowników w danym zakładzie, stanowisko lub stanowiska musiały zostać zwolnione w następstwie dobrowolnego odejścia, przejścia na emeryturę z powodu wieku, dobrowolnej redukcji czasu pracy lub zgodnego z prawem zwolnienia za naruszenie obowiązków służbowych i nie w wyniku redukcji etatów oraz
- 3) pracownik lub pracownicy muszą być uprawnieni do nieprzerwanego zatrudnienia przez minimum 12 miesięcy, a pracodawca może rozwiązać umowę o pracę tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków służbowych.

§ 18. Pomoc przeznaczona na rekrutację pracownika znajdującego się w szczególnie niekorzystnej sytuacji podlega sumowaniu z inną pomocą państwa na zatrudnienie oraz pomocą ze środków Unii Europejskiej, która odnosi się do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, i nie może przekroczyć 100 % kosztów płac w okresie, w którym pracownik lub pracownicy są zatrudnieni.

§ 19. Jeżeli pomoc przyznana beneficjentowi pomocy w rozumieniu przepisów o postępowaniu w sprawach pomocy publicznej zgodnie z § 10—18 przekroczy w dowolnym okresie trzyletnim 15 mln euro brutto, istnieje konieczność wystąpienia o indywidualną notyfikację pomocy.

§ 20. Pracodawca zamierzający uzyskać pomoc publiczną składa organowi udzielającemu pomocy oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w rozporządzeniu, o dopuszczalności udzielenia pomocy publicznej. Pracodawca przedstawia szczegółową dokumentację kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

§ 21. Pomocy, o której mowa w rozporządzeniu, nie udziela się:

- 1) w sektorze stoczniowym w rozumieniu zasad ramowych dotyczących pomocy państwa dla przemysłu stoczniowego (Dz. Urz. C 317 z 30.12.2003, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 201), górnictwa węgla w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. L 205 z 02.08.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 170) i na tworzenie nowych miejsc pracy w sektorze transportowym;
- 2) w zakresie działalności związanej z eksportem, w szczególności jeśli wielkość pomocy jest bezpośrednio związana z wielkością eksportu lub jest powiązana z utworzeniem sieci dystrybucji, lub jest przeznaczona na bieżące wydatki związane z działalnością eksportową;
- 3) w zakresie pomocy uzależnionej od wykorzystania towarów krajowych uprzywilejowanych względem towarów przywożonych.

§ 22. 1. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Wnioski o organizowanie prac interwencyjnych i robót publicznych, uzyskanie jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne poniesionych w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego złożone przed wejściem w życie rozporządzenia rozpatruje się na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 23. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu i trybu organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. Nr 161, poz. 1683 i Nr 257, poz. 2576).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *A. Kalata*

511

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 17 kwietnia 2007 r.

w sprawie określenia przypadków, w których ilość roślin energetycznych dostarczonych do przetworzenia albo wykorzystywanych lub przetwarzanych na cele energetyczne w gospodarstwie może być mniejsza niż plon reprezentatywny

Na podstawie art. 17 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach do gruntów rolnych i płatności cukrowej (Dz. U. Nr 35, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilość roślin energetycznych dostarczonych do przetworzenia albo wykorzystywanych lub przetwarzanych na cele energetyczne w gospodarstwie może być mniejsza niż plon reprezentatywny maksymalnie o 10 %, w przypadku:

- 1) zniszczenia upraw danego gatunku roślin energetycznych lub zebranych roślin energetycznych w wyniku:
 - a) działania czynników atmosferycznych szkodliwych dla tego gatunku roślin energetycznych, w szczególności nadmiernego spadku lub wzro-

stu temperatury, silnego wiatru lub opadów atmosferycznych,

b) porażenia przez choroby i szkodniki roślin;

2) zniszczenia lub utraty zebranych roślin energetycznych w wyniku:

a) wypadku drogowego w czasie transportu tych roślin,

b) kradzieży;

3) całkowitego lub częściowego zniszczenia lub uszkodzenia obiektu budowlanego, urządzenia technicznego lub systemu urządzeń technicznych, wykorzystywanych do uprawy, zbioru lub przetwarzania roślin energetycznych, w stopniu uniemożliwiającym ich dalsze wykorzystanie w tym celu.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: w z. *M. Zagórski*

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działami administracji rządowej — rolnictwo i rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).